

Je li Facebook samo gubljenje vremena ili se njegova moć može i pametno upotrijebiti

PRAVILNO PIŠEMO HRVATSKIM JEZIKOM

Mi učenici često ne razumijemo zašto nešto učimo, što nam to treba, a nerijetko to pitamo i učitelje riskirajući pritom podsmijeh svojih prijatelja iz razreda. Odgovori nisu uvijek uvjerljivi, a ponekad ih učitelji vješto izbjegnu i ispadneš zaista pravi bezveznjak.

Ipak, čini mi se da potrebu pravilnoga služenja hrvatskim jezikom zaista razumijem, držim da pravogovor i pravopis imaju neki viši smisao, gotovo da je naučiti lijepo i točno govoriti hrvatski pitanje časti i domoljublja.

Tako potpuno shvaćam ljutnju svoje učiteljice koja već na prvom satu budi svoje pospane učenike pitanjem: „Jeste li čuli sinoć na Dnevniku? Ne znaju ni futur kao da nisu završili ni osnovnu.“

Usudio sam se reći kako televizor gledam vrlo rijetko, Dnevnik gotovo nikada, ali zato sam do kasnih sati uz računalo i družim se s prijateljima na Facebooku.

To je bio pravi okidač za raspravu o Facebooku u koju su se mnogi uključili jer je veliki broj učenika korisnik te popularne društvene mreže.

Učiteljica, vješto skrenuvši vodu na svoj mlin, a i ona nam je Facebook prijatelj, počela je negodovati komentirajući razinu naše pismenosti u našim dopisivanjima, a na našim usnama zastalo je pitanje:

„Zar i na Facebooku trebamo primjenjivati pravopisna pravila?“

Za pravu sreću nitko to pitanje nije postavio jer su nam u ušima zazvonile često izgovarane riječi naše učiteljice hrvatskoga jezika kako se pravopisna pravila koriste uvijek pri pisanju, a ne samo na pravopisnim vježbama i diktatima.

I tako je krenulo.

Odlučili smo nešto poduzeti.

Pljuštale su ideje, a najprihvatljiviji bio je prijedlog naše učiteljice da ćemo napraviti skupinu na Facebooku koja će se zvati PPHJ (Pravidno pišemo hrvatskim jezikom).

Ideja nam se stvarno svidjela, ubrzo smo se organizirali i napravili skupinu.

OSOBA1: alo

OSOBA2: e

OSOBA1: sta radis

OSOBA2: nis ti

OSOBA1: ae evo upaznao sam jednu curu u gradu!!!!

OSOBA2: aaaaaa kako se zove ????

OSOBA1: neznam ali imam njezin broj

OSOBA2: OMG daj mi ga!!!

OSOBA1: BS nema sanse

OSOBA2: ae bok

OSOBA1: ae ciao:DDD

Ovaj primjer jasno pokazuje koliko (ne)primjenjujemo osnovna pravopisna pravila koja poznajemo, o onome što ne znamo, ne moramo ni raspravljati.

Također je važno istaknuti ne samo pravopisne pogreške, već i čestu uporabu anglizama, potpuno nepotrebnih, jer za npr. super, cool, ok... postoje riječi u hrvatskom jeziku.

Veseli nas što su našu skupinu, iako je još mlada, mnogi već prepoznali.

Tako imamo podršku učitelja, roditelja, ali i ljudi iz struke koji nas podržavaju i pomažu nam.

Istaknut ćemo potporu biskupa dubrovačkoga, mons. Mate Uzinića čiji tekstovi na Facebooku mogu poslužiti kao uzor pravilnoga pisanja hrvatskim jezikom.

I neki su profesori hrvatskoga jezika dušom i srcem uz nas.

Prenijet ćemo samo potporu i razmišljanje prof. hrvatskoga jezika iz Pomorsko-tehničke škole i Privatne gimnazije iz Dubrovnika Mariele Marković:

„Napisati **nesmijem, neznam, samnom, mjenjati, neću, hoću** jednako je nekulturno kao psovati i vrijeđati, jednako je nekulturno kao ne počešljati se i ne oprati zube prije odlaska od kuće, odražava jednu kulturu življenja i gledanja na svijet oko sebe. Upotrebljavajući neispravan hrvatski jezik, postajemo, ili ostajemo, nekulturni i nemarni, izražavajući nebrigu za vlastiti jezik svugdje i stalno, izražavamo nebrigu za vlastiti identitet, u koji se svi prečesto zaklinjemo. Baš zato podržavam i skupinu i inicijativu nadajući se da ne ćete odustati i da će neki od vas doći u srednju školu u kojoj radim i služiti kao primjer onima koji smatraju da je briga za hrvatski jezik, ispravan hrvatski jezik, smiješna, nepotrebna i štreberska. Nadam se da ćete takvima pokazati da nema ništa loše u želji da postanemo čišći, kulturniji, ljepši, mirišljiviji i pismeniji.“

Lucijan Selmani, 7. razred